

MOLT HONORABLE

OPINIÓ

Carles Cortina i Riu

EXPERT EN PROTOCOL

Els expressidants de la Generalitat de Catalunya es regeixen per l'Estatut homònim que es fonamenta en la Llei 6/2003, de 22 d'abril, i el Decret 195/2003, d'1 d'agost, que estableix els drets que tindran les persones que hagin estat president/a de la Generalitat quan acabin el mandat. Aquests privilegis consisteixen en unes retribucions econòmiques del 80% de quan estaven en actiu i per un període equivalent a la meitat del temps en què ostentaren la presidència i com a mínim en el termini d'una legislatura; una pensió vitalícia a partir dels 65 anys del 60% dels emoluments com a president/a, així com una pensió de viduïtat al cònjuge o altre membre de la parella que el sobrevisqui, i en el seu defecte per als fills menors fins assolir la majoria d'edat, del 50% de la pensió.

També en el marc de les prerrogatives per als expressidants hi figura l'ús d'un despatx oficial, de disposar de tres persones adscrites al seu servei amb la consideració de personal eventual, el suport d'un autòmobil de representació amb xofar, dels serveis de seguretat necessaris així com una dotació pressupostària per a despeses d'oficina i atencions de caràcter social. I, finalment, l'article 3 del Decret 195/2003, d'1 d'agost, explicita que els expressidants gaudiran del tractament de Molt Honorable Senyor/a i ocuparan el lloc protocol·lari que oficialment els correspongui d'acord amb el Decret 189/1981, de 2 de juliol, i que és després del president del Consell Consultiu i abans que la mesa del Parlament de Catalunya, ordenant-se per la data de cessament i a partir de la més antiga.

La confessió de Jordi Pujol ha sacsejat el país, s'ha esfondrat un símbol i un vent d'indignació ha recorregut tot el territori. Tanmateix no hi ha hagut ni una sola mostra d'adhesió i de commiseració envers qui fou president de Catalunya en el decurs de 23 anys. Bé, n'hi ha hagut una de molt sentida i significada, la de mossèn Josep Maria Ballarín «Jordi./ He dit missa per tu./ que et sigui ajuda./ Pels amics que ataquen./ que els sigui vergo-

«Reivindicco el tractament protocol·lari que té Jordi Pujol i el tindrà sempre més perquè així ho diu la llei i qualsevol modificació no pot ser retroactiva»

nyia./ Pels fariseus./ que Déu els tombi. I és que et pot dir més però no més clar!

Ara sortiran els intitulats com a estratègies de la política que parlaran de la idoneïtat del moment, d'una qüestió que és purament particular, que ja ho veien venir... però ningú mai n'havia dit res! Ara se li ha de prendre tot i esborrar el seu nom fins de la memòria per por que en pronunciar-lo pugui esquitxar algú. I és que no cal deificar ningú en vida ni condemnar-lo tampoc a la mort a pessis de l'ostacisme. Ja ho deia la reina Victòria d'Anglaterra: «Els homes s'obliden de tot menys de ser desagrats!»

No judicare Jordi Pujol ni farei llenya de l'arbre caigut, s'ha equivoocat com ens equivoquem tots, i l'error és més gran per ell mateix i per la transcendència del càrrec que ocupà i la trajectòria vital de la persona, és per això que, fins i tot, quan es mor un papa es fan nou dies de funerals perquè ajudin a explicar els seus grans pecats. I ell ho ha confessat i els tribunals ja hi diran la seva i per als que es diuen

escandalitzats només voldria invocar Jeremies 17:5: «Al de l'home que només fia en l'home».

El que vull reivindicar, i reivindicco, és el tractament protocol·lari que té Jordi Pujol i que tindrà sempre més perquè així ho diu la Llei i qualsevol modificació no pot tenir efectes retroactius. De la mateixa manera que aquell exconseller condemnat de contraban i per a qui no hi ha hagut ningú que demanés la retirada del tractament d'Honorable. I és que aquests fets tenen poc d'honorabilitat, és cert! Però quants alcaldes seran il·lustríssims de per vida i en l'exercici del càrrec han estat ben poc il·lustrats?, o aquells altres càrrecs amb el tractament d'Excel·lentíssims en qui no s'ha vist en cap moment el grau d'excel·lència per enlloc?

Voldria acabar amb una anècdota que m'ha explicat l'erudit Ramon Felipó sobre la infanta Eulàlia quan vivia a París i Alfons XIII li va retirar l'assignació monetària i volia fer el mateix amb el tractament d'Altesa Reial mentre ella li responia, amb tota la raó del món, «Majestat, podreu prendre-m'ho tot menys el tractament, que em correspon per naixement».

Doncs a Jordi Pujol el tractament protocol·lari de Molt Honorable tampoc li pot prendre ningú, li correspon per càrrec!